

forsamlings dagsorden, jfr. beretning til folketinget om samlingens 1. del, spalte 300.

Sagen blev ikke taget op til behandling på den genoptagne plenarforsamling.

6. Palæstinaflygtninge.

(Dagsordenens punkt 26).

Behandlingen af beretningen fra direktøren for FN's hjælpeorganisation for Palæstinaflygtningene i Den nære Orient (UNRWA) blev genoptaget i det særlige politiske udvalg den 11. april 1961.

Debatten om sagen var afsluttet under samlingens 1. del, uden at der var fremsat noget resolutionsforslag, jfr. beretningen til folketinget om samlingens 1. del, spalte 301, og der havde i mellemtiden fundet underhåndshandlinger sted mellem den amerikanske og de arabiske landes delegationer med henblik på at opnå enighed om et fælles resolutionsudkast. Dette lykkedes ikke, men 5 afro-asiatiske lande, Afghanistan, Malaya, Indonesien, Pakistan og Somali fremsatte den 18. april 1961 et revideret resolutionsforslag. Der henvises heri til plenarforsamlingens tidligere resolutioner om Palæstinaflygtningespørgsmålet, og der udtryktes beklagelse over, at indholdet ikke var blevet gennemført af — den omstridte — paragraf 11 i plenarforsamlingens resolution 194 fra 3. samling i 1948 om tilslutning til at vende hjem for de flygtninge, der ønskede det, og om erstatning for ejendom til dem, der ikke ville vende tilbage. Forslaget påpegede endvidere nødvendigheden af at beskytte de arabiske Palæstinaflygtninges ejendomsrettigheder.

I resolutionsudkastets operative del (paragraf 1) opfordredes Palæstinamæglingskommissionen til på ny at bestræbe sig for at sikre gennemførelsen af den omtalte paragraf 11 i resolution 194 og til at aflægge beretning derom til 16. plenarforsamling. Det henstilledes (paragraf 2) til 16. plenarforsamling at træffe hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til sikring af flygtningenes ejendomsrettigheder, og regeringerne opfordredes til at yde bidrag, respektive øge deres bidrag til UNRWA.

De Forenede Stater fremsatte forslag om en udvidelse af det afro-asiatiske resolutionsudkastets henvisning til paragraf 11 i resolution 194 ved tilføjelse af en beklagelse af, at der ikke var sket væsentlige fremskridt

i det program for integration af flygtninge, som var fremsat i resolution 513 fra 6. samling. Det foresloges endvidere, at resolutionsudkastets bestemmelse om nødvendigheden af at beskytte de arabiske Palæstinaflygtninges ejendomsrettigheder blev ændret til en almindelig henvisning til, at 16. plenarforsamling skulle gennemgå hele flygtningespørgsmålet. Endelig blev det foreslået at fastsætte en frist til 15. oktober 1961 for aflæggelse af beretningen fra Palæstinamæglingskommissionen til 16. plenarforsamling, og bestemmelsen om hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til sikring af flygtningenes ejendomsret foresloges ændret til en henstilling til 16. plenarforsamling om at lægge hovedvægten på flygtningenes egen fremtidige velfærd. Fra arabisk side (Irak og Libyen) fremsattes enkelte mindre ændringsforslag, hvorved det afro-asiatiske forslags paragraffer om flygtningenes ejendomsret og erstatningsspørgsmålene bibeholdtes.

Ved afstemningen i det specielle politiske udvalg blev det afro-asiatiske resolutionsudkastets to bestemmelser om sikringen af de arabiske Palæstinaflygtninges ejendomsrettigheder vedtaget med 46 mod henholdsvis 20 og 18 stemmer. De nordiske lande (undtagen Finland) stemte imod. Resolutionen som helhed blev derefter vedtaget med 47 stemmer mod 19, medens 20 lande, herunder de nordiske, afstod fra at stemme. Det arabiske forslag blev forkastet med 31 mod 30 stemmer.

Under afstemningen i plenarforsamlingen den 21. april vedtoges de indledende bestemmelser i det afro-asiatiske resolutionsudkast omfattende beklagelsen af, at paragraf 11 i resolution 194 vedrørende repatrieringen af eller erstatning til flygtninge ikke var blevet gennemført. 63 stemte for udkastet, herunder Danmark, Finland, Norge og Sverige, medens 24, herunder Island, undlod at stemme. Dog udgik den indledende udtalelse i udkastet om nødvendigheden af sikringen af de arabiske Palæstinaflygtninges ejendomsrettigheder, idet kun 44 stemte for, medens 38, herunder alle nordiske lande, Canada, USA samt adskillige latinamerikanske og afrikanske lande, stemte imod. 12 lande undlod at stemme.

Udkastets operative paragraf 1 vedtoges med 60 stemmer, herunder Danmark, Island,